

Kaj pomeni biti moški in kako rasti kot moški, mož in oče.

- Že kot fant se poslovim od matere, ko ugotovim, da sem drugačen od nje, da me zanimajo drugačne stvari in odhajam k očetu (to se dogaja nezavedno, spontano, če je v družini vse v redu).
- Mati začuti, da rabim nekaj drugega in mi dovoli, da odidem, ne da bi me pri tem zavrgla (tudi to je stvar stika, ne zavestne odločitve!, mama to ve po občutku, če ga seveda ima, ima pa ga, če je ob njej mož, ki je do nje spoštljiv in jo ima rad).
- Nekateri moški pa tega ne storijo, ostanemo mamini, kar oteži razvoj moškega (ni čisto tako, ker ne gre za zavestne odločitve, ampak za čustven razvoj. Če se mama čustveno nalepi na sina ali če je oče do njega nasilen, skratka, če starševski par ne funkcionira, potem veliko čustvene teže pade na sina, ali da »varuje« mamino ali da ji pomaga, skratka skrbi za njene čustvene potrebe, ali pa je tako zanemarjen, da ne razvije dovolj iniciative in sploh ni opremljen za vstop v svet).
- Če je bil fant potrjen, zrcaljen, potem bo znal stopati v stik z ženskami kot sogovornik. Če pa je poslušal, da je napačen, da ni bil priden, ni ubogal, da je preveč razgrajal, bil agresiven, ni poslušal pravil, se ni učil, ni bil vzgojen ... če je poslušal veliko tistih NE, potem bo poln napetosti in bo to napetost od dobe najstništva naprej začel sproščati skozi spolnost in ne bo znal biti sogovornik. Žal kljub spolnosti, bo napetost ostala, če ne bo dobil potrditve. Punco bo imel samo še za trigger, da ga sprosti, vse ostalo bi bilo čustveno prenevno, kar je doživljal v otroštvu. V odnose z ženskami bo stopal samo še zaradi spolnosti. To pa ni čustvo, je fiziološka sprostitelj, kot bi se našel in izbruhal, da se sprosti telo (anoreksija pri ženskah). Najbolj žalostno je, če v odnose z ženskami moški vstopa samo še zaradi tega zunanega nagona, na tej telesni ravni. Tam začnejo nastajati težave, ker se ne bo znal pogovarjati. Tudi moški ne more z eno ženo dolgo zdržati samo na telesni ravni, saj pogreša globljo povezanost.
- Ženska ni to, kar vidim kot njeno zunanost. Je veliko bolj skriti, obsežen čustveni svet, ki je v njej in ga moram odkriti in se z njim naučiti živeti, ga spoznati, razumeti.
- Ne rabim žene razumeti tako, kot terapevti. Žena rabi, da jaz sebe razumem ob njej: kako je doživljam, česa me je ob njej strah ... Da ona ima v meni sogovornika, ne da je vse od žene odvisno.
- Žena si želi vedeti, kaj ima ta fant (jaz) znotraj: kaj čuti, kaj razmišlja, kaj ga navdušuje, česa se boji, kako je bilo, ko je odraščal, v čem je dober ...
- Bitka za princeso, za žensko, je bitka za MOJO (moško) notranjost. Moški se ne bori za žensko, ampak ob ženski za SVOJO notranjost, svoj dostop do čustev, ..., saj sicer do ženske sploh ne bo mogel in ona do njega ne.
- Ženska si ne želi, da ji prinesem darilo ali ji dam kompliment zato, ker je to neko pravilo, ker se tako dela ... ampak, ker jo začutimo in ker si iskreno želimo nekaj narediti za njo. Raje ji kupi natikače, ki si jih videl na razprodaji, ker veš, da so ji všeč, kot pa rdečo vrtnico s Petrola, ker je 8. marec. Mi to vemo. Raje vidimo eno vašo bedarijo, kot pa pravilno izpeljane korake.
- Tisto, kar šteje je, kar ob ženi jaz začutim o njej in na osnovi tega nekaj zanjo storim. Šteje moja odzivnost. Moj pogum, da tvegam. Pogum, da jo sprejemem, ko ni dobre volje.
- Kot moški nato poiščem svoje mesto v družbi, svojo poklicanost, jo izvajam in izpopolnjujem.
- Postanem samoiniciativen. Migam, ne čakam na napotke drugih (npr. od mame).
- Potrebujem svobodo, da sem lahko samoiniciativen (že kot fant).

- Rabim občudovanje, spoštovanje, ovrednotenje mojega dela, pohvalo, potrditev, ki pa mora biti seveda upravičena!!!!!!!, temeljiti na tem, da sem se za nekaj zavzel, potrudil, tvegat.
- Imeti moram poguma soočiti se s svojim čustvenim svetom, ga dobro poznati in ga obvladovati.
- Kako važno je, da fant izrazi svoja čustva, kako se počuti.
- Naučiti se moram skomunicirati svoja čustva, vendar tako, da jih obvladujem.
- Kaj sploh lahko rečem ženi? Kar koli, vendar samo če sem potem pripravljen sprejeti tudi odziv, odgovor, in zdržati v njem. Če bo dve leti užaljena, moram zdržati dve leti ob tej reakciji.
- Ženska vedno čuti prav. Morda čustev ne zna prav interpretirati, ne ve, kaj to pomeni, vendar njena čustva so vedno pravilna. Verjeti moram njenim čustvom. Pri čustvih se ženska ne more zmotiti, ker je to avtomatizem. Lahko pa se pogovarjamo o pomenu teh njenih čustev: ali sem sposoben razbrati pomen teh njenih čustev? Če potem žena skuša nekaj povedati o svojih čustvih in se jaz zapičim v dobesedni pomen njenih besed, je to zanjo zelo hudo, zlasti, če jo začnem zanikati: »Ne, ne, ne, to ne drži, ti kar nekaj bluziš ...«. Dojeti moramo onkraj njenih besed, kaj čuti in zakaj. »A si užaljena, ker sem tako rekel?« Potem se bo dalo pogovarjat.
- Ženske se povezujejo z moškimi na čustveni ravni, ne na ravni spolnosti, telesnosti. Mora me začutiti. Ženska nikoli zares ne zavibrira na moška telesa ali na zunanji videz moških, obratno pa zelo. Zato se v svetu moških dela velika krivica s tolikšnim poudarjanjem ženske telesnosti, kajti namesto s celotnim čustvovanjem v odnosu do ženske moški vstopajo v odnose s tistim najmanjšim povezovalnim impulzom, ki ne zadostuje za močnejšo in stabilno vzajemno povezavo.
- Žena v meni rabi sogovornika, s katerim se da vzpostaviti stik. Prav tako ne rabi copate, ki jo uboga v vsem in ji nikoli ne nasprotuje.
- Žene se telesno ne dotikam, dokler nisem v sebi miren, umirjen, sicer naredim nemir še pri njej.
- Pokažem čustva, da sem ranljiv, to je v redu. Tako sem pravi sogovornik. Ubesebam kakšne strahove imam. Kje sem junak, da jo lahko odrešim. Kje sem šibak in kje dober, na kaj sem pri sebi ponosen.
- Lahko zanjo naredim tudi kakšno bedarijo, važno, da me začuti, da sem z njo iskren, pristen. Da me dojame, razume.
- Moja žena je samostojna ženska, pa kljub temu želi biti z menoj.
- Otroku dajem tudi pomembna dela, npr. sajenje, da bo lahko ponosen, da bo dobil občutek, da dela nekaj plemenitega, pomembnega, ne samo npr. da pobira kamenčke po vrtu. Moram tvegati in otroku zaupati kakšno pomembno reč, da bo vreden in ponosen.
- Svoji ženi povem o svojem dosežku, ji pokažem, na kaj sem pri sebi ponosen, to ji predstavim na pozitiven in zanimiv način.
- Ko se ji odprem, tvegam, postanem ranljiv.
- Če ste vi ponosni na nekaj na sebi, se bo ženina mimika spremenila.
- Moški postanemo zanimivi takrat, ko smo ranljivi in ko pokažemo svojo notranjost.
- Opustim kritiziranje in jamranje (npr. glede službe). Grem na višjo raven tako, da ji pokažem, kaj sem se naučil iz preizkušnje, v čem sem se spremenil, kaj mi to pomeni in na kaj sem ponosen.
- Kdaj sem ji nazadnje razkril svojo notranjost? Sicer prideva do tega: Ti si trmast! Ti pa si histerična! In nimava se kaj za meniti. Za meniti se imava takrat, ko vemo, o čem govorimo. Zato govorimo vedno o sebi. Ne rečem ženi: Ti si trapa! Lahko pa rečeš: Ob tebi se počutim trapasto. Kajti kadar drugega zmerjam, sebe razkrijem, govorim o sebi. Če zmerjam, razkrivam, da ne vem, kaj se v njeni notranjosti dogaja.
- Ko slišim: otroci morajo začutiti posledice svojih dejanj! Ampak to ne pomeni, da jih okregam. Pomeni, da hčeri rečem: če se boš potrudila, boš dobila pet. Če pa ti je težko, bom ob tebi, ko se boš učila in če boš rabila, se boš name naslonila. Ko boš zvezek na tla vrgla, ga bom v miru pobral. Če sem jaz zmogel, ki sem bil bolj butast od tebe, ti bom pomagal, da boš tudi ti zmogla.

- Hčerka rabi očeta, ki je močnejši od njene slabe volje. Ki je bolj pogumen od njenega strahu. Kar koli bo naredila, bom jaz tisti, ki bom to razumel, sprejel in ostal ob njej.
- Hčerka ne rabi, da sem jaz servis za vse: terapevt, policaj, učitelj, ... Rabi, da jaz zdržim ko je njej težko, in ko je vesela. Zlasti v puberteti.
- Žena tega ne rabi (da zdržim ob njej), žena rabi sogovornika.
- Do hčere bom tak, kot želim, da bi bil do nje njen bodoči fant. Ne biti tak, kot ne bi rad, da je njen fant. Torej: bom ljubeč! Tako se kognitivne in čustvene sposobnosti v tem občutljivem obdobju 12-24 let pri njej prav razvijejo.
- Hčere vedo za nevarnosti (drog, spolnosti, alkohola) veliko, vendar jim to, nekako, nič ne pomeni. Čutijo pa toliko ... Ženske veliko čutijo, pa ne vedo, zakaj čutijo.
- Kakšen bom kot oče, takšnega fanta si bo izbrala. To bom lahko videl, ko bo pripeljala fanta: takrat lahko pogledam, kaj je v njem našla (kar v meni ni ali kar ji je pri meni bilo najbolj všeč)
- Hčera gleda: kako si ti do mene, ko mi je težko; kako si ti do mene, ko moram nekaj novega narediti in kako si ti do moje mame?
- Pri neporočenih parih, ki živijo na koruzi, se hčera sprašuje: A mami ni dosti dobra zate, da bi se ti z njo poročil? Da bi jo za roko prejel? Da bi jo objel? Da bi se z njo lepo pogovarjal? Da bi te zanimalo njeno mnenje? Kako je oči do mami, to hčera analizira.
- Bodite do hčerk takšni, kot želite, da bodo njihovi fantje: spoštljivi, ljubeči, oporo nudite in poslušajte jih. Boste videli, kako dobrega fanta bo našla!
- Ob hčerki se lahko raznežim, tudi če sem utrujen. To je nevarno, če je močnejše kot s strani žene. Je pa čudovito, če postanem tak, kakršnega me hčerka vidi. Če me hčerka vidi pametnega, pridnega, sposobnega ... sem jaz dolžan to narest, pa če crknem. Ker je hčerka rekla, da oče to zna. Če ne drugače, poiskati kaj na Youtubeu, kako kaj narediti. Ker hčerka rabi to pri očetu, da lažje premaga svoje strahove. Da se vse da narest.
- Tudi v primeru ločitve, s hčerjo ne sme priti do ločitve, še naprej ji pomagam, ji ostanem oče, ji pokažem, da je ljubljena, ji dajem varnost, pogum, vztrajnost, zvestobo ... Ohraniti stik s hčerko tudi če se zakon razdere, pomeni, da dobro ločim odnos z ženo in odnos s hčerko.
- Tudi če je hčerka izrezana mamica, to nima zveze z mamico. Je druga oseba. Potrebuje me, da ji pomagam vedeti, da je vredna, razumna, sposobna, lepa. Vsaj enkrat na teden. Ko si z njo, si samo oče. Naj ti pove, kako je jezna, kako si vse zamočil, kako je mami tečna ... Vem, da si jezna, ampak mami te ima rada in jaz te imam rad. Hčerka je vedno hčerka, pa če ste petkrat ločen.
- V tej punčki je v vsaki celici polovica celice moje.
- Hčerko moram začutiti in spoznat. Da bo vedela, da odnosi so odnosi so-govorništva. Niso odnosi suženjstva, podrejanja in podobno... Moja hčerka si zasluži sogovornika in jaz sem tisti model, po katerem bo izbrala fanta.
- Punčke se igrajo tako, da rade spremenijo pravila, če je varno, in se tako povežejo.
- Kam naj gre punca, če ji vse propade, če ne k očiju? Koga pokliče, je je kaj hudo, narobe, finančna stiska, kako naj kaj naredi ...? Mami pove svoje notranje doživljanje, čustva, trpljenje, spolnost, rojstvo otrok, neplodnost, nesrečne zaljubljenosti, težave s prijateljicami, slabe občutke ... in podobno.
- Kar ona doživi ob meni, kar jaz pogruntam o hčerki, to se vpiše v njeno notranjost in ostane za vedno tam.
- Hčerka pride k meni samo zato, da dobi potrditev, da sem tu za njo, da me skrbi ne bodo požrle in da ona ne bo ostala sama, nepreskrbljena. Da ji zagotovim, da je vse v redu. Da je čustveno odrešim. Jo objamem preprosto, in ji rečem: Ej, kol'k te imam rad, kol'k si luštna!
- Otrok rabi samo 5 sekund mojega objema, ampak da sem sproščen v sebi. Občutek bo imela, kot bi se čas ustavil. To je stik, samo to rabi. Velja tudi za otroke fantke, ko so majhni. Sploh pa velja za ženo, ampak samo, če si sproščen.
- Žena, poleg objema, rabi moj očesni stik, moj glas in moj mir.
- Vsak dan potrebujemo nekaj trenutkov umirjenosti, »penzije«.

- Hčerke ne bodo mirne, dokler ne vidijo, da sem jaz miren. Zase pa poskrbim ob ženi, če sva sogovornika.
- Žena v meni vidi mojo najboljšo verzijo in mi jo pomaga razviti.
- V ženi moram videti lepoto, kajti potem ona postane ta lepota.
- Ženske imajo težavo, da veliko več čutijo, kot bi si to mi želeli.
- Ženske so lahko toliko lepe, koliko lepe jih mi vidimo, mi pa smo lahko toliko sposobni in pametni, koliko nas žene v tem vidijo.
- Žena ima prav, ko vame verjame in me nekaj tera, ker čuti, da nisem do konca izkoristil svojega potenciala. Zato je tečna »Pa daj, nekaj naredi!«

ODGOVORI NA VPRAŠANJA:

- (Vprašanje) Kaj, če oče izgubi stik s hčerjo, če je vse to zamudil in se zapira v sobo? Naj ji preprosto pove, da ga ta ločitev boli. Glej, ta hčerka mene zavrača. Toda ali me skrbi, ker bi JAZ hotel, da me ima rada, ali ker ji želim dobro? Potem naj se oče spomni, da ne gre več zanj ampak za hči. Ona je negotova, se nekaj boji. Ko se bo zopet počutila varna, se mu bo odprla. Rabi čas. Oče naj ostane pomirjen pred njo. Oče, ki ni zadovoljen sam s sabo je za hčerko smrtno nevarno (zgodba Kralj Lir). Hčerke ne prenesejo, če je očija strah. Ker potem zanjo nič več ni varno.
- (Vprašanje) Kaj, če je oče v preteklosti hčerko udaril? Bila je star 8, sedaj je 12. Odgovor: ravno prav, da se odnos zgradi na novo. Ona sicer tega ne pozabi. Vendar ni prepozno. Naj se pogovori z ženo, kot sogovornik, sami pa si to dejanje odpustite. Hčerki naj pove: »Ni več stvari, za katero bi te še kdaj udaril«. Pazi, ker bo poskusila! Ne bodite s krivdo, nemirni, ker one to čutijo. Naj hčerka govori o svoji občutkih: kaj bi zares rada?
- (Vprašanje): Kako učinkovito pomagam ženi, da se odvadi od kakšne razvade (npr. cigaret)? Tako, da ji pokažem, kako se bom jaz odvadil od kake svoje razvade (npr. mahanja z rokami med pogovorom). Ali se boste oboje rešili neke razvade, ali pa ne bo nič. Vsakič, ko boste prosili ženo, naj vas opozori na vašo »razvado«, bo lahko pokadila eno cigareto manj :)
- (Vprašanje): Če pa sem se poročil z ženo, ki ni kraljeva hči? Potem bo žena najbolj vesela, ko bo videla, da njena hčerka pa je.
- (Vprašanje): Če ni hčera in imam samo sinove jim dajem vedeti, da so kraljevi sinovi. Naj čuti dostojanstvo, da ima očeta za sabo, ki je dober v tem in onem.
- (Vprašanje) Če imam vnuke ali pravnuke? Vnukinja je bombonček, ki te reši vsega, kar si zamočil pri hčerkah. Te razreši napetosti, ki je med otroci pa starši. Vnukinja dobi najbolj zlahten del moškosti, očetovstva. Dedek dobi ob njej potrditev, da je šlo življenje naprej z blagoslovom. Dobi nazaj en del svoje notranjosti, tiste, da se lahko samo še v miru igraš in je vse v redu. Sem toliko bolj razbremenjen glavne odgovornosti, lahko sem sproščen. Vnuku pripovedujem zgodbe in prigode iz mojega življenja. Otrok se bogati z izkušnjami starejše generacije.

SKLEPNA MISEL: Mama je na sina ponosna. Žena je hvaležna, da je z menoj: ker lahko raste, sebe preseže in je lahko sogovornica.

Za hčerko je pa oče kralj. Kralj mora imeti stik s sabo, vedeti kaj dela, premaguje strahove.

Na kralja se bo lahko oprla, ko ji bo težko. »Moj oče je kralj.« Ker potem ima dostojanstvo. Na hčerkah se vidi, če je oče kralj.

Žena je na moža ponosna, ker skupaj z možem raste, presega samo sebe in postaja boljša sogovornica.

Za hčerko sem oče kralj, z dostojanstvom, jo varujem, ji dajem mir in oporo, nekaj zanjo tvegam. Hči je kraljeva princeska.

Vprašanja za premislek in pogovor:

V katerih točkah se prepoznam?

Kaj sem povabljen storiti? Smer rasti?

Kako lahko najbolj pomagam sinovom ali hčeram (jih imam zares rad)?